

Leven is weven
en sterven is bij God zijn stuk ingeven...

Biddend nemen wij afscheid van

MEVROUW

ZOË BOGAERT

echtgenote van de Heer
OSCAR TERNOOT

geboren te St.-Martens-Lierde, op 13 oktober 1912
en godvruchtig overleden na een langdurige
ziekte in de St. Franciscuskliniek te Brakel, op
6 oktober 1984, gesterkt door het H. Sakrament
van de zieken.

De families **BOGAERT, TERNOOT,**
ELET en SADONES,

danken U voor uw blijken van christelijk
medevoelen en uw gebeden.

Moeder, gij hebt uw stuk geweven samen met uw echtgenoot voor uw kinderen, kleinkinderen, familieleden, buurtmensen en voor alwie gij mocht ontmoeten. Gij hebt het geweven met die handen die zo hard en voortdurend voor ons hebben gewerkt... met een hart dat meetrilde in wel en in wee... met ogen die getuigden van een wakkere geest... in alles wat zij deed gaf ons moeder het beste van wat zij bezat.

Nu onze geliefde moeder niet meer bij ons zal zijn treuren wij, die hoopten haar met vader nog enkele jaren met onze genegenheid en dankbaarheid te mogen omringen, maar God heeft het anders geschikt en haar opgewacht met een « loon naar werken » dat geen mens op aarde haar kan geven.

Duurbare echtgenoot, gij weet het, in goede en kwade dagen, mijn leven was totaal voor U en blijft voor U in de hemel.

Geliefde kinderen, kleinkinderen en familie, gij waart met vader mijn zorg maar ook mijn grote vreugde; aan uw zorgen vertrouw ik vader verder toe. Ik dank U voor alles wat gij met vader zo gaarne voor mij hebt gedaan en reken verder op uw gebeden, het enige wat gij nog voor mij kunt doen.

Buurtmensen en allen die vooral tijdens de laatste maanden mij hebt willen helpen, mocht ik dra ook voor U mogen ten beste spreken vanuit de plaats onzer eeuwige beloning.

Ten paradijze geleiden haar de engelen.